

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/179/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617204812
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617204812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: U. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XXX, v spore o zaplatenie 1002,13 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 10Csp/102/2017-162 zo dňa 08.01.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 182,89 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané a ani medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a poskytovanie s tým súvisiacich služieb. Zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu, žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, nakoľko mu bez dojednania povoleného prečerpania na účte (ktoré žalobca netvrdil, ani nepreukázal) umožnil disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na účte. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 182,89 eur, ktorú sumu reálne žalovaný čerpal nad rámec peňažných prostriedkov na účte. V zostávajúcej časti žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal jej dôvodnosť, neunesol dôkazné bremeno v časti povinností žalovaného platiť poplatky, ktoré mu boli zúčtované na ťarchu účtu, keďže nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovaného uvedené poplatky platiť. Sadzobník poplatkov, na ktorý odkazuje zmluva, nepredstavuje individuálne zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Od spotrebiteľa nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú medzi zmluvnými stranami individuálne dojednané. Taktiež žalobca nepreukázal individuálne zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť úrok, ktorý síce ako odmena veriteľovi prislúcha za poskytnutie úveru, žalobca však nepreukázal, že si povinnosť na jeho úhradu so žalovaným dojednal. Sadzobník poplatkov, na ktorý žalobca v súvislosti s uplatneným nárokom odkázal, nemôže byť považovaný za individuálne dojednanie zmluvných strán. Žalobca nepreukázal ani splnenie povinnosti veriteľa informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru a ďalších náležitostiach poskytnutého úveru v zmysle § 18 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Predložené výpisy z účtu žalovaného obsahujú len údaje o výške limitu povoleného prečerpania a úrokovej sadzbe pre povolené prečerpanie, ktorých

dojednanie so žalovaným však žalobca netvrdil ani nepreukázal. S poukazom na ustanovenie § 232 ods. 3 CSP uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi priznané plnenie v dlhšej ako v zákonnej 3-dňovej lehote, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Prihliadol na osobu žalobcu, najmä jeho príjmové pomery (je poberateľom dávok v hmotnej núdzi vo výške 60 eur mesačne), ako aj výšku priznaného plnenia. Zastal názor, že určením dlhšej doby na plnenie nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne bude žalovanému poskytnutý dostatočný čas na zabezpečenie si prostriedkov na úhradu priznaného plnenia bez toho, aby bolo ohrozené uspokojovanie jeho základných životných potrieb. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 v súvislosti s ustanovením § 262 ods. 1 CSP zohľadniac pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že pokiaľ súd považoval jeho návrh - žalobu za neúplnú, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Súd síce doručil 28.07.2017 výzvu na odstránenie väd návrhu, avšak v predmetnej výzve vyzval žalobcu na doplnenie výpisov z účtu žalovaného, ktoré žalobca v súdom stanovenej lehote doplnil. To, že súd prvého stupňa rozhodol o neurčitom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu - podanej žaloby, ide o vady konania vymedzené v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, ktoré sú porušením zákona o právach strany súdneho konania na spravodlivý proces. K tvrdeniu súdu, že poplatky účtované na ľarchu účtu žalovaného neboli individuálne dojednané, uviedol, že v zmysle § 31 ods. 2 zákona o platobných službách poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi na základe zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo rámcovej zmluvy. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 4 sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb, v zmysle ustanovenia § 31 ods. 5 písm. d) zákona rámcová zmluva obsahuje mimo iného informácie o poplatkoch a úrokoch. Zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytnutie platobných služieb musia byť individuálne dojednané, v bode 25.4 VOP sú uvedené dôvody, z ktorých je banka oprávnená zmeniť VOP, takže nie je naplnená podmienka neprijateľnosti zmluvnej podmienky - spočívajúca v jednostrannej zmene zmluvných podmienok bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Zároveň ani zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente, uvedené vyplýva aj z rozsudku Súdného dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Zmluva uzatvorená medzi stranami sporu bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka), tiež poukázal na bod 3.4, 3.8, 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, s tým, že bod 3.12 VOP iba reflektuje na ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak i zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 18 ods. 1, na podklade čoho žiadal z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na to, že prvoinštančný súd ho mal najskôr procesným postupom podľa § 129 ods. 1 CSP vyzvať na odstránenie väd žaloby, odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že prvoinštančný súd žalobu žalobcu v časti zamietol nie z dôvodu neurčitosti žaloby (táto vada navyiac zakladá iný procesný následok), ale z dôvodu neunesenia dôkazného bremena s tým, že skutočnosti, na podklade ktorých prvoinštančný súd žalobe čiastočne nevyhovet, žalobca netvrdil, ani nepodložil relevantnými dôkazmi.

7. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca ďalej namietal, že medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o bežnom účte zo dňa 08.11.2012 spadá pod režim Obchodného zákonníka, zákona o platobných službách a všeobecných obchodných podmienok banky, je potrebné uviesť, že predmetná zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb je v prvom rade vzhľadom na vymedzenie a postavenie jej účastníkov zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal ako fyzická osoba, vo svojom mene a na svoj účet. Zároveň predmetná zmluva bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, keď mu umožnil disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na účte. Správne preto prvoinštančný súd pri posudzovaní odôvodnenosti nárokov žalobcu z predmetnej zmluvy aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy medzi stranami sporu. Právna úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatný typ zmluvy, ale ide o druh zmluvy, pre ktorú právne predpisy (nielen Občiansky zákonník) stanovujú osobitné podmienky a určujú ich náležitosti. Pokiaľ i bola uzatvorená zmluva medzi stranami sporu podľa Obchodného zákonníka a zákona o platobných službách, uvedené nevylučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ich právny vzťah i ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu práv spotrebiteľa.

8. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

9. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné dojednania dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

10. Predmetná právna úprava platila v čase uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a mala byť pri uzatváraní zmluvy zohľadňovaná bez ohľadu na to, že zmluva bola uzatvorená podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a zákona o platobných službách.

11. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, o indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

12. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako 1 mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi: a) o prekročení; b) o výške prekročenej čiastky; c) o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru; d) o akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania; e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia, vrátane ponuky iných úverových produktov.

13. Uvedené povinnosti si žalobca nesplnil, a to aj napriek tomu, že ho k ich splneniu zaväzoval právny predpis, priamo upravujúci právny vzťah, ktorý prečerpaním peňažných prostriedkov nad rámec aktuálneho zostatku na účte nastal. V nadväznosti na uvedené, správne prvoinštančný súd poukázal na to, že pokiaľ nepreukázal žalobca individuálne zmluvné dojednanie strán sporu o povinnosti žalovaného platiť poplatky, ktoré v zmysle sadzobníka poplatkov si v predmetnom konaní uplatňoval a individuálne dojednanie výšky úrokovej sadzby, ktorou prečerpanie úročil, neuniesol dôkazné bremeno a jeho žalobu z tohto dôvodu v tejto časti zamietol. V ustanovení § 53 ods. 3 OZ zákonodarca obligatórne ukladá dodávateľovi preukázať individuálne dojednanie zmluvných ustanovení dohodnutých v zmluve s tým, že ak ich individuálne dojednanie nepreukáže, zo zákona sa za individuálne dojednané nepovažujú.

14. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia a rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

15. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preukázateľne mu však trov odvolacieho konania nevznikli, preto žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)